

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

3. De effectu Sponsaliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

non etiam minores: in quibus tamen malitia supplet aetatem, c. 3, h. 1. Covar. De sponsalib. c. 2 duximodo alias à matrimonio contrahendo non arcentur: nam quibus nuptiæ et interdictæ sunt, illi etiam sponsalia, quæ sunt aditus & preparatio nuptiarum, contrahere vertantur. l. Oratio 16. D. cod. & quidem ex iisdem impedimentis, si sint perpetua, nec post contracta superveniant sponsalia: securi si temporaria. Nam impubes potest contrahere sponsalia non tamen pro eo tempore matrimonium, nisi malitia supplet aetatem. Similiter qui rorit castitatem ad tempus, non potest pro eo tempore matrimonium contrahere, valide tamen contrahit sponsalia, arg. l. Sols. D. De bis qui non infanis.

2. Possunt vero prædicti sponsalia contrahere vel per scipios, si præsentes sint, sive verbis, sive nudo consensu, ut ex interpretatione Juris, in c. unico §. idem quoque De sponsal. impub. in 9. sive etiā solo nutu, vel aliis indiciis, c. Cum apud sedem 23. h. t. l. Natura 21. D. De legat. 3. vel. si absentes sint, per litteras, nuntium, aut procuratorem, ad hoc idoneum, id est ad hoc speciale mandatum habentem, ob magnum quod ex facto tam arduo possit immagine periculum. Ob quod etiam nequit alium libi substituere, nisi hoc eidem specialiter commissum fuerit, c. ult. De procurat. in 6. Porro ex sponsalibus, quæ parentes pro filiis, puberibus vel impuberibus plerumque contrahunt, ipsi filii, si expresse consentient, vel tacite, ut si præsentes fuerint, & non contradixerint, obligantur, & ex eis oriatur, iustitia publicæ honestatis, d. c. unico De sponsal. impub. in 6.

3. Praeterea contrahi possunt sponsalia vel purè, vel sub conditione, c. unico cod. in 6. Purè concipiuntur his aut similibus verbis. Ego te accipiam in uxorem, & ego te in maritum. vel, Ego te in meam, & ego te in meum, c. penult. h. 5. & c. 3. inf. De sponsa duorum. Sub conditione, hac vel simili forma. Ego te in uxorem accipiam, si tandem datus nomine dederis, vel, si consentiat pater: quæ ex eventu pendunt, c. 3 & 5. inf. De condit. appositio, c. unico infin. h. t. in 6. vel, Accipiam te in uxorem, si intra tale tempus volueris: quo causa in certum diem vel tempus contrahi dicuntur. Quod si intra dictum tempus noluerit, a promissione liber est, aliamque eligere potest, qui ita promisit, c. Sicut 82. h. 5.

Aliam solemnitatem sponsalia necessariæ non desiderant, nullam contestationem, nullâ scripturam, nullam Parochi aut alterius sacerdotis præsentiam, nisi de honestate dum taxari; adeò ut sponsalibus obflare non debeat, quod clandestina sint, quia circa hoc & alia pleraque in sponsalibus per Conc. Trident. immutatum legimus: quæ proprieta relata esse in terminis juris communis sèpius respondit sacram congregat, scribit Zyp. h. in princ. post Gutierrez Tract. De matrimonio c. 4. Vide Canis, ad hoc t. circa princ.

§. II. De effectu Sponsaliorum.

1. Sponsalia de præsenti habent sìendem effectum cum matrimonio.
2. Sponsalia de futuro an necessitatem imponam ad contrahensionem.
3. Differentia inter sponsalia purè contratta & conditionalia.

1. Effectus sponsaliorum de præsenti idem est cum effectu matrimonii, quia non sunt aliud, quam ipsum matrimonium: ideoque non magis quam istud dissolvit possunt, c. 1. & 3. inf. De sponsa duor. nec per secundam sponsalia de præsenti, nec etiam per matrimonium copula carnali consummatum, c. penult. hoc t. Quare si quis cum duas successivæ sponsalia de præsenti contraxerit, adhærit priori, eamque uxorem habebit, d. c. 1. etiam si consuetudinem cum altera haberetur, d. c. 3. & c. fin. h. 5.

2. Quantum vero ad efficiendum attinet sponsaliorum de futuro, licet olim jure civili aterruti despensatorum, vel patri, in cuius esset potestate, licet in sponsalibus renuntiare, in potestate Cod. hoc sit, adeò ut ne quidem pena promissa deberetur, l. Titia 134. D. De verb. obligat, tamen Jure novo Codicis causum tui, ut si quis contractis sponsalibus nolit nuptias exequi, major quidem xv annis duplere artias, minor vero tantum t. situat; & si, qui dedit, non contrahat, eas amittat; præterquam si absque culpa alterius sponsalia dissolvantur, pura morte alterius, vel legge nuptias prohibente, aut dissolutionem permittente, lib. 3. & 5. Cod. hoc sit. At Jure Pontificio peccare quidem licet, sed qui sponsalia contrahunt, monachii sunt, & modis omnibus indu-

judicandi, ut fidem datam servent, c. Prateres 2. hoc i. inò etiam alter ab altero ad hoc judicis auctoritate compelli potest, c. Ex litteris 10. &c. Sicut 22. h.t. Franc. Leo Tbeaur. forens. c. 24. n. 2. quia grave est fidem fallere, nihilque fideli humane tam congruum est, quam ut paratus serventur de adiungantur, l.i. D. de patris, c. 1. & 2. sup. De patris.

Nec obstat, quod matrimonia debent esse libera, quia sensus est, quod debeat esse liberta à necessitate extrinsecus obviciante, non autem à necessitate intrinsecus proveniente, prout hic provenit ex confeusio & promissione de matrimonio contrahendo. Et ideo sicut certi contractus dicuntur ab initio esse voluntatis, ex post facto vero, ubi scilicet semel initi sunt, aut promissio de iis in eundis facta, dicuntur necessitatis, l. Incommodato. 7. § 3. De eo quod certo loco, l. Si sterili 21. §. penult. D. de actione empi & familiis: ita & matrimonio, prout late tradit Gutierrez Tract. De juramento confirmatio c. 51. n. 4. & l. i. Can. qu. c. 18. n. 10. ubi sub finem addit, hanc esse proxima universalis orbis.

Non tamen statim per censuras Ecclesiasticas cogendi sunt, iuxta d. Ex litteris, sed prius per alias poenas, etiam carceris, Marc. Ant. Geuen. in Praxi Neapol. c. 14. Balil. Pontius de sacra. Matrimonii l. 12. c. 6. n. 2. & seqq. Quod procedit, etiamsi non accesserit defloratio, modo de promissione constet, Genuen. ib. Farinae. Decisi. criminali 73. Carteroquin si qui omnino renituntur, non sunt cogendi præcisè, quamvis juraverint se simul contracturos matrimonium d. c. 2. hoc t. quia coactiones solent plerumque difficiles habere exitus, c. Requisitivit 17. b. r. & matrimonii coacti in tū est ipso jure nullū c. De muliere 6. c. Veniens 13. c. Adid. 21. b. r.

3. Differunt autem quoad effectum sponsalia purè contracta à conditionalibus, quod contracta purè sunt ab initio perfecta, quodq; consensu valida, licet alias nulla, ob impedimentum vel consanguinitatis vel affinitatis, aliave ratione, inducant publicæ honestatis iustitiam, quæ quidem impedit & dirimat sponsalia vel matrimonia comprehendenda, non autem contracta dissolvat. Conditionalia vero non nisi eveniente conditione obligatoria aut effectum aliquem publicamque ju-

sticiam inducunt, c. unico circa prime, juncto 5. fin. h.t. in 6. aut nisi postea consensus de praesenti intercedat, aut copula carnalis inter sponsum & sponsam subsequatur: nam his diobus casibus videntur à conditione aposita recessisse, & consensu in matrimonium, e.s. & 6 inf. De conditionibus appositi &c. Adhuc tamen moderationis Concil. Trident. Sess. 24. c. i. De reformat. quā matrimonia clandestina decerauntur irrita, nec sponsalia de futuro per sequentem copularum transiunt in matrimonium, sicut transiabant secundum Jura antiqua.

§. IV. Quibus modis sponsalia dissolvantur.

1. Dissolvantur morte alterutrius: dissensu mutuo.
2. 3. Per religionis ingressum: per Ordinis sacramptionem.
4. 5. 6. Per dissensum: per lapsum temporis: per defectum conditionis.
7. 8. Per subsequens matrimonium ac fornicationem alteris.
9. 10. Per lepram aut aliam deformitatem: per servitiam.
11. Per supervenientem affinitatem & votum castitatis.

1. D'issolvuntur autem sponsalia Primò, morte alterutrius: nam mors omnia solvit, Novel 22. De nuptiis cap. 20. in princ. Secundò, mutuo & contrario consensu contrahentium, sponsi & sponsæ, puberum; quemadmodum societas consensu sociorum inita dissensu mutuo dissolvitur, e. 2. h.t. In aitione 66. D. Pro socio: quia quisque potest remittere, quod sua interest, ai juri suo cedere, quam diu non resultat vinculum indissolubile. Nihilque tam naturale est, quād unumquodque dissolui eo modo, quo colligatum est. Nihil tam naturale 35. D. De R. I. Idque adeo obtinet, licet sponsalia jurejurando confirmata fuerint, quia quotiescumque juramentum in favorem aliquius ei præstatum, id ab eodem remitti potest, e. i. sup. De jureinr. Covar. c. 5. De sponsalib. in princ. Canif. in d cap. 2. h.t.

Dixi, puberum; quia si uterque vel alter eorum sit impubes, non dissolvantur inutuo consensu sponsalia, nisi ubi ad annos pubertatis pervenire.